

دوازدهمین کنگره ملی سراسری فناوریهای نوین در حوزه توسعه پایدار ایران

12th National Congress of
the New Technologies in Sustainable Development of Iran

senaconf.ir

مدیریت محیط زیست و منابع طبیعی در کشاورزی پایدار

آرزو احمدزاده چالشتری

گروه کشاورزی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

Email:arezooahmadzadeh@pnu.ac.ir

چکیده

توسعه پایدار کشاورزی اصولی است که از شیوه‌های سنتی و غیراقتصادی جلوگیری می‌کند و بر استفاده از دانش و شیوه‌های مدرن کشاورزی تاکید دارد که با استفاده از این شیوه و در نظر گرفتن مسائل زیستمحیطی به اقتصادی بودن و بازده بیشتر تولید نیز توجه کافی دارد. امروزه ما باید توسعه پایدار و امنیت غذایی را مورد توجه قرار دهیم تا بتوانیم از منابع طبیعی به طور مطلوب استفاده کنیم پس باید به صورت صحیح از منابع طبیعی استفاده شود. بنابراین کشاورزی پایدار با مدیریت صحیح و بهینه منابع کشاورزی، در تلاش است تا در مکان‌هایی که کشاورزی اساس فعالیت اقتصادی را شکل می‌دهد، علاوه بر رفع نیازهای در حال تغییر بشر، محیط زیست و منابع طبیعی را نیز ارتقا دهد. بنابراین، توجه به کشاورزی پایدار که تأثیری قابل ملاحظه بر حفظ محیط زیست دارد، یک ضرورت انکارناپذیر به نظر می‌رسد.

کلمات کلیدی: کشاورزی پایدار، منابع طبیعی، محیط زیست

دوازدهمین کنگره ملی سراسری فناوریهای نوین در حوزه توسعه پایدار ایران

12th National Congress of
the New Technologies in Sustainable Development of Iran

senaconf.ir

۱. مقدمه

ما امروز در موقعیت جغرافیای حساسی قرار گرفته ایم و پرداختن به بحث توسعه پایدار و امنیت غذایی را باید به طور جدی مورد توجه قرار دهیم تحقق این امر زمانی ممکن است که بتوانیم منابع طبیعی را حفظ کنیم و به نحو مطلوب مورد بهره برداری قرار دهیم: همچنین بدون حفاظت از منابع آب، خاک، جنگل و مرتع و بهره برداری بهینه از آنها نمی توان به توسعه پایدار و تولید مطمئن در کشاورزی دست یافت. در حال حاضر منابع طبیعی تجدید شونده موجود در نامطلوب ترین شرایط مورد بهره برداری قرار می گیرند اما عرصه منابع طبیعی تجدید شونده می تواند با برنامه ریزی صحیح و اصولی وسیع ترین سطح تولید و اشتغال فعال را در کشور ایجاد نماید.

۱.۱. نقش کشاورزی در توسعه و حفاظت محیط زیست

کشاورزی یکی از بخش‌های مهم اقتصادی کشورها و به عنوان اولین بخش اقتصادی در تأمین زندگی انسان از قدیم نقش ایفا کرده و تأثیراتی مانند ایجاد اشتغال و درآمد، تأمین نیازهای صنایع مربوط به کشاورزی، تأمین غذای جمعیت، تأثیر بر محیط زیست و منابع پایه تولید داشته و همیشه اثرات آن بر توسعه با روند حاکم بر دیدگاه‌های توسعه هماهنگی داشته است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد که متوسط‌بودن سطح دانش کشاورزان در مورد کشاورزی پایدار، استفاده بیش از حد مجاز از سموم و کودهای شیمیایی بر اثر تصورات اشتباه کشاورزان از تأثیرگذاری تصاعدی بر عملکرد محصولات، کمبود سرمایه و ضعف در حوزه ترویج و آموزش از جمله عوامل مخرب محیط زیست به شمار می‌آید. در زمینه توسعه پایدار کشاورزی و روستایی، مهم‌ترین مسئله یافتن راه حل‌هایی است که بتواند زندگی روستاییان را بهبود ببخشد. برای این کار، اصلاحات عمده‌ای در سیاست‌های کشاورزی و زیست‌محیطی ضرورت دارد(۲). در برنامه توسعه پایدار، باید به روستاهای توجه ویژه‌ای بشود؛ چراکه از یک طرف به عنوان قطب اصلی تولید مواد غذایی به شمار می‌رond و از طرف دیگر اکثر جمعیت فقیر کشور را در این مناطق مشاهده کرد. براساس این مناطق روستایی باید نسبت به مناطق شهری در برنامه‌ها به طور خاص مورد توجه قرار گیرند. در پایان شایان ذکر است برای دستیابی به توسعه پایدار کشاورزی در کشور باید مجموعه‌ای از راهبردها توین و به کار گرفته شود. در این مسیر باید علاوه بر توجه به ثبات نسبی عملکرد، به مقوله حفاظت محیط زیست نیز توجه شود. با توجه به نتایج تحقیق و آشکارشدن نقاط ضعف پایداری در کشور به طور کلی می‌توان به راهکارهای زیر برای حصول کشاورزی پایدار اشاره کرد(۱).

۲. مدیریت و مصرف انرژی در کشاورزی پایدار

کشاورزی به عنوان مهمترین روش تأمین غذای انسان، ساختمان و عمل اکوسیستم‌های طبیعی را به شدت تغییر داده است. بهره‌برداری انسان از منابع طبیعی همواره به صورت یک‌جانبه و بی‌رویه بوده و بهره‌برداری از این منابع بدون رعایت جنبه‌های حفاظتی آن و تنها براساس تأمین منافع کوتاه‌مدت انجام می‌گیرد. رشد فزاینده جمعیت و بحران کمبود غذا، سبب بهره‌برداری بیش از اندازه از منابع طبیعی و در نتیجه برهم خوردن توازن بیولوژیکی بوده است. مصرف بی‌رویه مواد شیمیائی نیز در کشاورزی، سبب بروز مشکلات زیست‌محیطی گوناگونی شده است. کشاورزی پایدار به مدیریت صحیح منابع کشاورزی اطلاق می‌گردد که در جهت رفع نیازهای در حال تغییر بشر به کار برد شود. کشاورزی پایدار سودمند و مستمر، متنکی بر حفظ منابع طبیعی است. این شیوه کشاورزی، اقتصادی‌ترین و در عین حال سودمندترین نحوه استفاده از انرژی و تبدیل آن به محصولات کشاورزی، بدون تخریب حاصل خیزی خاک و کیفیت محیط زیست می‌باشد(۴).

دوازدهمین کنگره ملی سراسری فناوریهای نوین در حوزه توسعه پایدار ایران

12th National Congress of
the New Technologies in Sustainable Development of Iran

senaconf.ir

۳.۱. توسعه پایدار با محوریت منابع طبیعی در ایران

منابع طبیعی و جنگل‌ها به طور عام، مراتع و حیات وحش به طور خاص به عنوان ثروت ملی و بستر حیات و توسعه پایدار محسوب می‌شود همچنین نقش بسیاری آن در حفظ منابع پایه (آب، خاک، گیاهان و ذخایر ژنتیکی) و بهبود شرایط اکولوژیکی و ارائه خدمات زیست محیطی بر کسی پوشیده نیست. نقش منابع طبیعی تجدیدشونده در سیر تحولات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی جوامع مختلف بسیار گسترده بوده است، اما همزمان با تحولات عظیم صنعتی، این منابع به طور بیرونیه برای توسعه و تولید به کار گرفته شد و تا آنجا پیش رفت که زنگ خطر به صدا درآمد و مسائلی همچون تغیریابی از، افزایش گازکربنیک و تغییرات و نوسانات شدید آب و هوایی نیز مزید بر علت شد.^(۳)

در کشور ما منابع طبیعی تجدیدشونده به منزله زیربنای توسعه اقتصادی و اجتماعی نقشی اساسی داشته و در حقیقت امروز در کشور ما منابع طبیعی تجدیدپذیر به سبب اثرات مستقیم و غیرمستقیم خود مهمترین عامل در امر توسعه پایدار محسوب می‌شود و استفاده مطلوب و برنامه ریزی شده از آن میتواند ضامن ماندگاری و توسعه پایدار باشد و عدم توجه به آن دربرگیرنده مسائلی خواهد بود که موجب می‌شود مجموعه برنامه های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور را با مخاطره جدی رو به روسازد. امروزه دانشمندان به این نتیجه دست یافته‌اند که باید به منابع طبیعی تجدیدپذیر از دیدگاه توسعه پایدار و با مفهوم پویایی نگاه شو.^(۳)

۴. بهره برداری جنگل

بهره برداری جنگل به کلیه عملیات و اقدامات مربوط به قطع و استحصال درخت که منجر به خروج چوب و سایر فراوردهای چوبی از عرصه جنگل و حمل آن به مقصد نهایی (دیو، کارخانه، بازار مصرف) می‌شود اطلاق می‌گردد. بهره برداری، علم و فن اجرای اصولی برنامه ها برای تحقق اهداف پرورش جنگل است و در واقع یکی از ارکان علم جنگلداری به حساب می‌آید که حاصل سالیان دراز کار طبیعت و انسان را به هم پیوند میدهد و حلقة اتصال بین بخش‌های تولید زیستی و تولید صنعتی است. بهره برداری از جنگل یک نوع برداشت چوب از درختان جنگلی است که متراffد با موازین علمی و فنی و زیست محیطی باشد و در عین حال از اصول اقتصادی و اجتماعی پیروی کند زیرا رعایت نشدن این اصول باعث می‌شود بهره برداری خسارات زیادی به بار آورد و به فعالیتی مخرب تبدیل شود.

مهمنترین اصل در بهره برداری از جنگل، اصل استمرار تولید است. یعنی بهره برداری به صورتی انجام شود که موجودیت جنگل و تولید چوب و همچنین موahب گوناگون آن به طور پیوسته محفوظ بماند. بنابراین بهره برداری از جنگل یک عمل یا پدیده مستقل نیست و ریشه های آن در طرحهای جنگلداری و اصول جنگلباری و به علاوه روش‌های پرورش جنگل و زادآوری آن استقرار یافته که به طور کلی هدف آن پرورش جنگل و برداشت درختان جنگلی و تولید چوب به طور مستمر و همیشگی است.

۵. بیوتکنولوژی و توسعه پایدار

یکی از ابزارهای کاربردی جهت رسیدن به توسعه پایدار جنگلهای نوین به خصوص بیوتکنولوژی می‌باشد. از آنجا که کاربردهای بیوتکنولوژی در کلیه شئون زندگی بشر نقش‌آفرین شده است میتوان حدس زد در آینده نزدیک کنار اکثر نامهای رایج علوم و فنون یک کلمه هم اضافه شود، بیشک در آینده نیز گسترre نفوذ این صنعت فراگیر و جایگاه و نقش «بیونگ» یا «بیو» آن در سرنوشت انسانها بیشتر خواهد شد. بنابراین بیوتکنولوژی علاوه بر اینکه میتواند ابزار مناسب و قدرتمندی برای دستیابی به توسعه پایدار جنگلها به شمار آید، ابزار و اهرم قدرتمندی برای تسلط هرچه بیشتر کشورهای مجهز به این صنعت بر سایر کشورها نیز محسوب می‌شود.

۶. کودهای بیولوژیک

اهمیت کودهای بیولوژیکی: امروزه با توجه به ایجاد آلودگی های زیست محیطی وبهداشتی که از مصرف کودهای شیمیایی حاصل می شود متخصصین را برآن داشته که هر چه بیشتر از موجودات زنده خاک در جهت تأمین نیازهای غذایی گیاه کمک بگیرند و بدین سان تولید و مصرف کودهای بیولوژیکی به عنوان مهمترین تحول در زمینه کشاورزی به شمار رفته و مورد توجه سرمایه گذاران بخش کشاورزی در سطح جهان قرار گرفته است.^(۴)

دوازدهمین کنگره ملی سراسری فناوریهای نوین در حوزه توسعه پایدار ایران

12th National Congress of
the New Technologies in Sustainable Development of Iran

senaconf.ir

۷.۱. مزایای ناشی از کاربرد کودهای بیولوژیک

- صرفه جویی اقتصادی یکی از کاربردهای مهم کودهای بیولوژیک است. جایگزین نمودن کود بیولوژیک به جای کودهای شیمیایی، مزایای اقتصادی مناسبی را برای کشاورزان و کشور به همراه دارد(۳).

- از مزایای زیست محیطی فراوانی برخوردار است.

- جلوگیری از ایجاد آلودگی خاک و منابع آب‌های سطحی و زیزمه‌ی ناشی از ترکیبات باقیماند کودهای شیمیایی.

- جلوگیری از توسعه بیماری‌های ناشی از مصرف آب و محصولات آلود.

- علاوه بر ایجاد و حفظ پایداری منابع موجود در خاک، توان تولید در بلندمدت را افزایش داده و آلودگی‌های زیست محیطی را کاهش می‌دهند.

برای دستیابی به توسعه پایدار در کشاورزی و تحقق اهداف و سیاست‌های پیش‌بینی شده در این راستا، استفاده از راهکاری مناسب برای تأمین نیازهای غذایی گیاه به کمک موجودات زنده ساکن خاک ضروری خواهد بود که استفاده از کودهای بیولوژیک می‌تواند راهکار مؤثری برای این کار باشد.

کودهای زیستی (کود بیولوژیک) به مواد حاصل خیزکننده‌ای گفته می‌شود که دارای تعداد کافی از یک یا چند گونه از میکروارگانیسم‌های سودمند خاکزی هستند. کودهای زیستی، ریزاندامگان‌هایی (میکروارگانیسم‌هایی) هستند که قادرند عناصر غذایی خاک را در یک فرآیند زیستی تبدیل به مواد مغذی همچون ویتامینها و دیگر مواد معدنی کرده و به ریشه خاک برسانند.

عواملی که باعث کاهش جمعیت میکروارگانیسم‌های مورد نظر در خاکهای یک منطقه می‌شوند:

۱. تنفس‌های محیطی بلند مدت (خشکی - حرارت زیاد و یخbandان - غرقاب ...)

۲. استفاده بی رویه از سموم شیمیایی

۳. عدم حضور گیاه میزبان مناسب به مدت طولانی

دسته‌بندی با توجه به نوع میکروارگانیسم‌ها کودهای زیستی:

۱. ریزاندامگان کارآ (میکروارگانیسم‌های سودمند EM)

۲. کودهای زیستی باکتریایی (ریزوبیوم- ازتوباکتر- آزوسپریلیوم-...)

۳. کودهای زیستی قارچی (میکوریزا)

۴. کودهای زیستی جلبکی (جلبک‌های سبز- آبی و آزوا)

۵. کودهای زیستی اکتینومیستها (فرانکیا)

نخستین کود بیولوژیک با نام تجاری نیترارین تولید شد که در اوخر قرن نوزدهم مورد استفاده قرار گرفت. ارگانیزم‌هایی که در تولید کودهای بیولوژیک مورد استفاده قرار می‌گیرند عمدهاً از خاک جداسازی می‌شوند. در شرایط آزمایشگاه در محیط‌های کشت مخصوص تکثیر و پرورش پیدا می‌کنند و بعد به صورت پودرهای بسته‌بندی شده و آماده، مصرف می‌شوند.

انواع کودهای بیولوژیک با توجه به اعمالی که میکروارگانیسم‌ها انجام می‌دهند

مهم ترین کودهای بیولوژیک عبارتند از :

۱. ثبیت کننده ازت هوا.

۲. قارچ‌های میکوریزا، که با ریشه بعضی از گیاهان ایجاد همزیستی کرده و اثرات مفیدی ایجاد می‌کند.

۳. میکرو ارگانیزم‌های حل کننده فسفات، که فسفات نا محلول خاک را به فسفر محلول و قابل جذب گیاه تبدیل می‌کنند.

۴. اکسید کننده گوگرد (تیو باسیلوس)، کودی که دارای باکتری تیو باسیلوس بوده و باعث اکسایش بیولوژیکی گوگرد می‌شود.

۵. کرم‌های خاکی، در تولید هوموس مورد استفاده قرار می‌گیرند و نوعی کود کمپوست به نام ورمی کمپوست تولید می‌کنند.

۲. نتیجه گیری

دوازدهمین کنگره ملی سراسری فناوریهای نوین در حوزه توسعه پایدار ایران

12th National Congress of
the New Technologies in Sustainable Development of Iran

senaconf.ir

امروزه رشد روزافزون جمعیت، موجب نیاز بیشتر بشر به مواد غذایی شده که این عامل موجب گسترش تولیدات کشاورزی و تأثیرات سوء بر خاک و منابع پایه شده است. استفاده از کود و سموم دفع آفات علاوه بر آلوده سازی خاک و منابع آب های سطحی و زیرزمینی، باعث فرسایش ژنتیکی و انقراض گونه های جانوری و گیاهی نیز می شود. این فرایندها، تعادل های زیست محیطی و بومی را به تدریج برهم می زند و پیامد های خطرناکی را در پی دارد.

کشاورزی پایدار با مدیریت صحیح و بهینه منابع کشاورزی، در تلاش است تا در مکان هایی که کشاورزی اساس فعالیت اقتصادی را شکل می دهد، علاوه بر رفع نیازهای در حال تغییر بشر، محیط زیست و منابع طبیعی را نیز ارتقا دهد. بنابراین، توجه به کشاورزی پایدار که تأثیری قابل ملاحظه بر حفظ محیط زیست دارد، یک ضرورت انکار ناپذیر به نظر می رسد. کشاورزی یکی از بخش های مهم اقتصادی کشورها و به عنوان اولین بخش اقتصادی در تأمین زندگی انسان از قدیم نقش ایفا کرده و تأثیراتی مانند ایجاد اشتغال و درآمد، تأمین نیازهای صنایع مربوط به کشاورزی، تأمین غذای جمعیت، تأثیر بر محیط زیست و منابع پایه تولید داشته و همیشه اثرات آن بر توسعه با روند حاکم بر دیدگاه های توسعه هماهنگ داشته است. همچنین برای دستیابی به توسعه پایدار کشاورزی در کشور باید مجموعه ای از راهبردها تدوین و به کار گرفته شود. در این مسیر باید علاوه بر توجه به ثبات نسبی عملکرد، به مقوله حفاظت محیط زیست نیز توجه شود.

۳. پیشنهادات

کشور ایران با توجه به موقعیت جغرافیایی در مرحله ای از رشد و توسعه قرار گرفته است که باید مقوله توسعه پایدار را مد نظر قرار دهیم. همچنین باید بتوانیم منابع طبیعی را حفظ کرده و به نحو مطلوب استفاده کنیم بنابر این با ایجاد نظام هماهنگ زیست محیطی و در نظر گرفتن شاخص های توسعه پایدار (مقابله با بیابان زدایی و جنگل زدایی) مسیر پیشرفت بر اساس کیفیت تفکر راهبردی ظاهر می شود همچنین با تشکیل موسسات تحقیقاتی تغییرات ساختاری در حفظ منابع طبیعی به وجود می آید.

۴. منابع

- [1] سید حسین حسینی، ۱۳۹۰. توسعه پایدار کشاورزی کشورهای اولین کنفرانس بین المللی ایده های نو در کشاورزی.
- [2] سید روح الله موسوی ، ۱۳۹۱. توسعه پایدار کشاورزی (مفاهیم، چالشها و پیشنهادات). همایش توسعه پایدار.
- [3] غلامعلی نجفی و شمس السادات ظاهري، ۱۳۸۴. مسئله پایداری در کشاورزی ایران، مجله جامعه شناسی ایران شماره ۲.
- [4] اسماعیل یاری، ۱۳۹۱. تاثیر آموزش در منابع انسانی